

[Kim Behnke]

øerne, så er alting tilladt, men hvis det er andre steder, så er man der øjeblikkelig med slagterøksten og slår ned.

Vi kan kun tolke det som en regulær politisk beslutning om at være totalt argumentresistente i denne sag; men det er ikke betryggende for et parlaments arbejde.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Både over for fru Kirsten Jacobsen og hr. Kim Behnke må jeg bestride, at der i denne sag er tale om, at der er afgivet forkerte eller vildledende oplysninger til folketingsudvalget. Da det ikke er tilfældet, så har jeg naturligvis heller ikke erkendt det. Altså, det er rent digteri uden nogen som helst forbindelse med virkeligheden, Fremskridtspartiets talsmænd her gør sig til offer for.

Man refererer til spørgsmål 29 af de mange; der er besvaret over 50 spørgsmål, og det synes jeg er en fremragende indsats fra de pågældende embedsmænds side under forholdsvist stærkt tidspres.

Spørgsmål 29 drejer sig om, at Fremskridtspartiet, udvalget, har ønsket en oversigt over samtlige de bankengagementer, hvor der forventes at kunne opstå tab på mindst 20 mio. kr., med angivelse af engagementets karakter (f.eks. udlån eller garanti) og med angivelse af debtors eller medkontrahentens navn, stilling og bopæl – meget indgående spørgsmål om forhold, som naturligvis efter gældende lov er underkastet bankhemmelighed. Dertil er der så svaret udvalget:

»Ifølge den bank- og sparekasselov, der gælder for Færøerne, er Finanstilsynet i lighed med den gældende danske bank- og sparekasselov forpligtet til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Det er derfor ikke muligt at besvare det stillede spørgsmål.«

Det er det ikke, således som lovgivningen er indrettet, og jeg tror også, det er godt, lovgivningen er sådan. På den anden side – som jeg også har oplyst udvalget om under vores samråd i aftes – er det naturligvis Finanstilsynets tjenestepligt at tage affære, hvis der i nogen bank på Færøerne eller i Danmark er konstateret mislielige forhold, som skal forfølges. Men Finanstilsynet har oplyst, at sådanne oplysninger har gennemgangen af den færøske banks forhold ikke ført til. Det synes jeg så man må tage til efterretning på nuværende tidspunkt.

Alle har så også kendskab til, at justitsministeren i 1989 her i salen afgav et svar – og jeg må gå ud fra, at det er fru Kirsten Jacobsen heller ikke ubekendt med, thi det var fru Kirsten Jacobsen, som stillede spørgsmålet – og spørgsmålet blev besvaret af justitsministeren med ordene, at det var hans opfattelse, »at lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt ikke er til hinder for, at en minister videregiver fortrolige oplysninger til et af Folketingets udvalg, hvis ministeren anmodes herom og oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling af en sag«. Men der er intet som helst anført i forbindelse med den sag, Folketinget behandler i dag, som peger i den retning, at det ville have nogen relevant betydning for en stillingtagen til garantien at få en lang fortegnelse over alle disse individuelle færøske bankengagementer, som man har ønsket sig. Det er baggrunden.

Derfor mener jeg, at det princip, som er det gældende i lovgivningen om tilsyn med banker, bør respekteres i denne sag, altså er der tale om helt individuelle personoplysninger, som ganske naturligt er underkastet normal hemmeligholdelsesforpligtelse.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne tage anledning af den diskussion, der har været ført i tirsdags, og den diskussion, der nu gentager sig i dag, og gøre to korte bemærkninger i min egenskab af medlem af Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Den ene er, at der for mig ingen som helst tvivl er om, at det, Fremskridtspartiet har foresøgt at gøre i denne sag, er på et tyndt, tyndt grundlag at skabe et maksimum af ubegrundet mistillid til stort set alt på Færøerne og til væsentlige dele af Folketinget, til statsministeren og alle andre, der har haft med denne sag at gøre. Det er det ene, jeg gerne vil sige.

Det andet er til beroligelse for flertallet i Folketinget: Kollegerne kan være ganske trygge på den måde, at de øvrige medlemmer af Det Politisk-Økonomiske Udvalg bortset fra Fremskridtspartiet føler sig utrolig godt behandlet af statsministeren, af de ministerier, der på forskellig måde har givet os svar. Det er utroligt, hvad de har været i stand til at præstere på så kort tid. Vi føler os trygge og godt be-